

Arnold van Dijk

Ik ben 71 jaar en vader van twee kinderen, één dochter van 46 jaar en een zoon van 43 jaar. Mijn dochter is zelfstandig psychotherapeut, heeft een man en twee kinderen. Mijn zoon heeft een verstandelijke beperking en woont in een zorginstelling. Nu ruim twintig jaar in een goede maar daar voor in een instelling die ons door slechte zorg en verwaarlozing in ernstige problemen bracht. Sindsdien weet ik dat zorg en zorginstellingen sterk in kwaliteit kunnen verschillen en dat toezicht en inspectie van het Ministerie geen garantie is voor een goed leven van je naaste. En ook weet ik heel goed, dat je er je leven lang ook zelf bovenop moet blijven zitten om het zo goed mogelijk te houden. Gelukkig kun je daar veel informatie voor krijgen van KansPlus en zo nodig ook hulp.

Voor mij zijn de mensen met een verstandelijke beperking de zwaksten in de samenleving. Zij worden nooit volledig zelfstandig en kunnen zelf hun belangen niet behartigen. Dat doen hun familie en KansPlus voor hen. Daarbij is KansPlus vooral belangrijk voor de gezamenlijke belangbehartiging. Dat kun je niet alleen. En zelfs in verenigingsverband is het al heel moeilijk om je stem in Den Haag te laten horen. Kwaliteit van leven voor onze mensen is in de Haagse arena vaak lang niet zo belangrijk als voor ons.

Ik zie het werk van KansPlus als een driedimensionale puzzel. De kern van die puzzel zijn de mensen die onze zorg nodig hebben. De andere stukjes zijn alle partijen, organisaties, de samenleving, de regering en de politiek die daar invloed op uitoefenen. Die invloed en die stukjes veranderen voortdurend. Onze puzzel zal dus nooit klaar zijn. We kunnen die, gegeven de mee- of tegenwerking die we ondervinden, alleen zo goed mogelijk in elkaar krijgen en zien te houden. Dat doen we door steeds te blijven hameren op mogelijkheden voor verbetering en het bestrijden van verslechtering.

Daarom is het werk van KansPlus zo belangrijk en nooit af. En daar wil ik een bijdrage aan leveren. Ik heb geen ervaring in de zorg. Ik heb wel bestuurlijke ervaring. En je bent nooit te oud om te leren. Dus ga ik ervan uit dat mijn bijdrage aan het bestuur van nut zal zijn voor KansPlus en onze naasten.